

Схрестилися над нами два ножі
Спустилася імла повільна
Владає сила невідома і свавільна
І місяць вже тому як ми чужі.
Самотний знову я. Сумний навіки.
Без шляху. Без мети. Роздавить десь авто.
Я ніби гімназист благаю серцю ліки
І плачу, як раніш, що не зустрівсь ніхто.

5. ІІ. 1917. Владивосток

[З книги «Поро кохає»;](#)

Текст наводиться за збірником [«Михайль Семенко. Поезії», 1990](#).